

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om folkeafstemning om flygtninge.

Af Knud Lind (FP) m.fl.
(Fremset 26/10 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

Forslaget fra Fremskridtspartiet går ud på, at der samtidig med kommunalvalget skal afholdes en vejledende folkeafstemning, hvor vælgerne skal have lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt dansk flygtningepolitik skal skærpes.

Som det fremgår af bemærkningerne til det forslag, Fremskridtspartiet har fremsat, er der tale om en genfremsettelse af det forslag, partiet fremsatte i folketingssamlingen 1987-88, L 119. Fremskridtspartiet har også ved andre lejligheder rejst spørgsmålet om en folkeafstemning. Der kom f.eks. under forespørgselsdebatten i oktober 1987 om den aktuelle flygtningesituation forslag fra partiet til en dagsorden om, at der skulle afholdes en folkeafstemning om flygtningespørgsmålet, og som bekendt vandt dette forslag ingen tilslutning i Tinget.

Jeg mener, det er naturligt, at også Fremskridtspartiet ønsker at deltage i den offentlige debat, som jo bl.a. foregår på baggrund af de forskellige oplæg til en samlet udlændingepolitik, som i den senere tid er fremkommet fra forskellige politiske partier, bl.a. Venstre og senest fra den konservative folketingsgruppe.

Som jeg nævnte i min besvarelse i spørgetiden i onsdags af det spørgsmål, hr. Torben Lund havde stillet, anser jeg det imidlertid for vigtigt, at debatten på dette område sker på baggrund af sådanne oplæg til en samlet ud-

lændingepolitik, og såfremt Fremskridtspartiet ønsker at bidrage til debatten, ville jeg finde det langt mere frugtbart, hvis partiet på tilsvarende måde fremlagde et egentligt debatoplæg i stedet for blot at lægge op til en folkeafstemning med et fuldstændig uklart afstemningstema.

Under alle omstændigheder mener jeg ikke, at en folkeafstemning som foreslået vil tilføre debatten noget konstruktivt. Som de fleste ordførere gav udtryk for, da Tinget behandlede det tidligere fremsatte, enslydende lovforslag, er det et helt upræcist tema, som Fremskridtspartiet har angivet her. I virkeligheden er spørgsmålet om vores udlændingelovgivning jo et så alvorligt spørgsmål, at man ikke blot kan gå ud og slå på tromme før kommunalvalget, sådan som jeg må opfatte Fremskridtspartiets forslag som et udtryk for.

Jeg efterlyser med andre ord seriøse og konkrete forslag fra Fremskridtspartiet. Partiet ønsker jo flygtningepolitikken skærpet, siger man, men til hvad? Der er ingen konkrete forslag om, hvordan man ønsker det, og en eventuel folkeafstemning på grundlag af det formulerede tema vil derfor være uden egentlig værdi som vejledning for Folketinget.

Grundlaget for en samlet flygtningepolitik, hvorved der må tages stilling til en lang række problemstillinger, bør efter min opfattelse ikke være en vejledende folkeafstemning med et så firkantet afstemningstema, som forslaget lægger op til. Dertil er emnet for alvorligt.

Jeg vil også nævne, at jeg er enig med den tidligere justitsminister, hr. Ninn-Hansen, som i forbindelse med behandlingen af det tidligere lovforslag, L 119, gav udtryk for, at der kun bør afholdes vejledende folkeafstemninger om politiske holdningsspørgsmål, hvis temaet for afstemningen kan angives præcist og entydigt og der endvidere er et reelt behov og et flertal herfor, og ingen af disse betingelser er jo opfyldt i dette tilfælde.

Hertil kommer også, at vi her i landet har et repræsentativt demokrati. Vælgerne afgør, hvem der skal være medlemmer af Folketinget ud fra en vurdering af de pågældendes politiske synspunkter og holdninger på en række forskellige områder, og skulle der opstå en situation, hvor befolkningens retsopfattelse på afgørende punkter afviger fra Folketingets, har vælgerne mulighed for i forbindelse med folketingsvalg at råde bod på dette og skabe et andet

[Justitsministeren]

flertal i Folketinget. Det er jo den måde, vort folkestyre fungerer på.

Jeg kan således ikke anbefale det forslag, der her er fremsat, til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Den tale, som justitsministeren netop holdt her, skuffer mig meget. Det Konservative Folkeparti har netop holdt landsrådsmøde, og de meldinger, jeg har fået fra de konservative græsrodder, som har været med på landsrådsmødet, stemmer ikke overens med den tale, som justitsministeren netop har holdt. Den nuværende justitsministers tale stemmer bestemt heller ikke overens med de udtalelser, som den forhenværende justitsminister, hr. Ninn-Hansen, har tilkendegivet i den ganske presse.

Og derfor undrer det mig faktisk, at man kan komme med den slags om, at man ønsker et konkret forslag. Nu kunne det være, fordi justitsministeren er så ny i jobbet, at justitsministeren ikke har set, at Fremskridtspartiet tidligere har fremsat et meget, meget konkret ændringsforslag til hele udlændingeloven.

Venstre er dog nået lidt længere frem med det, der hedder udlændinge i Danmark, de har da nedsat en arbejdsgruppe.

Jeg vil godt sige, at grundloven jo bestemt hjemler grundlag for at afholde folkeafstemninger, og at det er en vejledende folkeafstemning, der foreslås. Det er måske, fordi justitsministeren godt er klar over, at de konservative græsrodder og også den ganske befolkning har en anden holdning end den regering, der i dag råder i Danmark, og det vil sige, at Det Konservative Folkeparti fuldstændig lader sig føre i kort snor af De Radikale. Det er dem, der bestemmer alle steder, også på landsrådsmødet.

Justitsministeren (Engell):

Nu skal jeg ikke indlede en lang diskussion med hr. Knud Lind, som jeg kunne forstå var skyggeøst ved Det Konservative Folkepartis landsrådsmøde denne weekend, men hvis hr. Knud Lind havde fulgt den debat, der foregik på det konservative landsrådsmøde, så var det klart udtrykt fra alle, der udtalte sig om udlændingeloven, at man ønsker en seriøs debat om dette spørgsmål – en seriøs debat, hr. Knud Lind, og det opfatter jeg ikke dette forslag som et udtryk for.

Konservative ønsker også, at deres folketingsmedlemmer påtager sig et selvstændigt ansvar for debatten og de beslutninger, der skal træffes, og ikke at det uddelegeres i forbindelse med en folkeafstemning som foreslået her.

Hr. Knud Lind besvarede jo altså ikke det, som jeg synes er kernen, når vi drøfter det forslag, Fremskridtspartiet har fremsat her, nemlig, hvad det i virkeligheden teoretisk set var, vælgerne skulle tage stilling til, hvis man gennemførte en folkeafstemning med temaet: Skal dansk flygtningepolitik skærpes? Skærpes i hvilken retning? På hvilke områder? Hvordan? Det er disse konkrete punkter, man bør tage stilling til, som man har behandlet og drøftet seriøst i to partier, og som andre partier også debatterer, og ikke blot, som jeg sagde, slænpå-tromme her nogle uger før et kommunalvalg.

Formanden:

Endnu en kort bemærkning til hr. Knud Lind, men så tror jeg, vi skal i gang med talerækken.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Ja, ministeren har helt ret, for jeg har selvfølgelig fra den kommune, hvor jeg kommer, forhørt mig hos de konservative græsrodder, hvordan det nu gik på landsmødet, og i øvrigt optog jeg det på video derhjemme, så jeg kunne se og høre de udtalelser, der faldt. Det er derfor, at det undrer mig lidt.

Jeg vil da godt sige her, at ministeren måske kunne have ret i, at selve afstemningstemaet kunne laves om, men uanset hvor meget Fremskridtspartiet vil lave dette afstemningstema om, så ville justitsministeren finde en eller anden undskyldning for, at man ikke lige kunne klare den sag.

Det kunne jo være: »Skal § 9 i udlændingeloven vedrørende familiesammenføringer strammes op?«, som den tidligere justitsminister har påpeget gang på gang, men uagtet det, så er jeg sikker på, at den nuværende justitsminister vil krybe udenom.

Jeg har jo stillet skriftligt spørgsmål til justitsministeren, og på trods af den tidligere justitsministers udtalelser kryber den nuværende justitsminister alligevel udenom. Hvorfor? Fordi de radikale fodlænker snærer mere og mere

[Knud Lind]

hos den konservativt ledede regering. Det er årsagen.

Ole Espersen (S):

Der var nu vist ikke nogen radikale fodlænker, da Fremskridtspartiets forslag blev behandlet sidste gang. Det skal jeg ikke hæfte mig ved, men jeg skal hæfte mig ved den konstatering, at statsminister Poul Schlüter også vil blive husket for noget godt.

Jeg husker, at statsministeren for nogen tid siden, da en borgmester nord for København kom med den idé, at man skulle lave en folkeafstemning om, hvorvidt der skulle have lov til at komme flere flygtninge til hans kommune, sagde: »Det var dog en utrolig ulækker tanke, en utrolig ulækker idé.«

Også udenrigsministeren bør roses. Han siger i sit forord til Venstres debatoplæg, at så længe der er krige og revolutioner, ufrihed og social uretfærdighed i verden, så længe vil der være flygtninge. Så længe vil der også være behov for, at mennesker i den privilegerede del af verden, som vi er så heldige at tilhøre, tager deres ansvar alvorligt og gennemfører en effektiv indsats for de mennesker, som har hjælp behov.

Jeg synes, det er godt, at alle partier – og det er jeg helt sikker på også bliver tilfældet i dag – afviser det forslag, som Fremskridtspartiet kommer med, og vi er overhovedet ikke interesseret i at se udmøntning af det forslag, overhovedet ikke.

Lad mig så i øvrigt sige, at jeg har bemærket, at Fremskridtspartiet er imod informationsvirksomhed om flygtninges baggrund.

Vi mener, der er meget behov for information, og jeg vil mene, at hr. Knud Lind vil kunne bidrage hertil i dag ved at besvare et par spørgsmål, som har relation til de bemærkninger, der ledsager hans forslag. Hr. Knud Lind gør meget ud af arbejdsløhedssituationen i Danmark, op mod 300.000 arbejdsløse, og i den forbindelse ønsker hr. Knud Lind at skærpe flygtningepolitikken.

Derfor spørger jeg hr. Knud Lind: Hvor mange – jeg kan se, blyanten er fremme, det glæder mig – arbejdspladser optager flygtningene her i Danmark? Det var det første spørgsmål.

Hvor mange arbejdspladser skaffer flygtninge her i Danmark? Det var spørgsmål nummer to.

Hr. Knud Lind og hans parti skriver, at danskerne bliver undertrykt og fortrængt af flygtningene. Derfor mit tredje spørgsmål: Hvor mange asylansøgere kommer til den danske grænse i forhold til befolkningstallet og i forhold til, hvor mange der kommer til andre vesteuropæiske landes grænser? Hvor meget fortrænges vi? Hvor meget undertrykkes vi af asylansøgere og flygtninge?

Og det fjerde spørgsmål er: Hvor stor en procentdel udgør de udenlandske statsborgere i Danmark i forhold til procentdelen af udenlandske statsborgere i andre vesteuropæiske lande? Er det en undertrykkelses- og fortrængningsproces, der er i gang?

Og så det sidste spørgsmål, hr. Knud Lind, for der nævnes jo også i bemærkningerne disse frygtelige familiesammenføringer. Hvor mange familiesammenføringer vedrører flygtninge? Hvor mange familiesammenføringer vedrører danske statsborgere? I hvor mange tilfælde er det danskere, der henter en ægtefælle her til landet, når man ser de tal, hr. Knud Lind kommer med? Jeg ønsker ikke absolutte tal, men blot procentvise.

Disse fem spørgsmål, som jeg kan se hr. Knud Lind har skrevet omhyggeligt ned, vil jeg meget, meget gerne have besvaret her fra talerstolen. Det vil bidrage til en informationsvirksomhed, der nok er nødvendig.

Pernille Sams (KF):

Justitsministeren har netop nævnt grundene til, at en folkeafstemning ikke er en egnet fremgangsmåde på dette område, og vi kan helt og fuldt tilslutte os justitsministerens begrundelse og bemærkninger.

Det er jo ikke første gang, Fremskridtspartiet har rejst dette forslag i folketingssalen. Ligesom sidst må vi sige, at på dette useriøse grundlag mener vi ikke at man kan debattere et så seriøst og komplekst emne, som vor udlændingepolitik er.

Derfor afviser vi ligesom sidst forslaget.

Margrete Auken (SF):

Vores ordfører, hr. Leif Hermann, har desværre ikke kunnet være til stede, men det har alligevel ikke været vores interesse, at vi ikke skulle tage del i debatten – ikke fordi vi synes, at Fremskridtspartiets forslag er værd at ofre synderlig mange ord på, det er et sjusket, upræ-

[Margrete Auken]

cist og gennemsympatisk forslag. Grunden til, at vi godt vil være med alligevel, er, at man jo er lige ved at kunne sige tillykke til hr. Knud Lind. Det er gået meget, meget bedre, end nogen af os havde frygtet at det kunne.

Hr. Knud Lind har fået god opbakning for sine synspunkter hos Det Konservative Folkeparti. Jeg er enig med hr. Knud Lind.

Hr. Knud Lind har fået rimelig god opbakning fra Venstre. Jeg vil godt citere formanden for Venstres udlændingeudvalg, fru Birthe Rønn Hornbech, som bl.a. skriver følgende i en pressemeddelelse i et svar til fru Pia Kjærsgaard: »Fremlæggelsen af lovforslagene har haft en usaglig, usammenhængende og desværre ofte hadsk tone, som har gjort, at vi i Venstre ikke har kunnet støtte dem.« Det er altså tonen. Og når man hører Det Konservative Folkeparti, så er det også tonen.

Hvis man bare har en kultiveret afvisning af flygtninge, er det meget bedre, end hvis den er vulgær. Selvfølgelig er det bedre, at den er kultiveret, end at den er vulgær, men hvis indholdet er det samme, så kan det jo strengt taget komme ud på ét. Det makabre i det her er jo, at hvis Fremskridtspartiet kom med et forslag, hvor de kunne beherske deres vulgaritet, så ville chancen for, at de kunne komme igennem med en hel del ting, faktisk være steget betragteligt.

Nu er jeg selvfølgelig spændt på at høre, hvad Venstres ordfører siger, for vi skal da medgive og være opmærksomme på, at det ikke er Venstres ordfører i Folketinget, der har udtalt sig f.eks. om familiesammenføringerne i den debat, der har været, men fru Birthe Rønn Hornbech, som ikke er medlem af Folketinget. Men det har været svært at høre igennem støjen, at Venstre ikke også var indstillet på at begynde at begrænse familiesammenføringerne, sådan som De Konservative jo oplagt har sagt, selv om man jo altså samtidig klart har erkendt, at det var retsstridigt, da man gav sig til at begrænse familiesammenføringer for tamilerne, som vi oplevede det i de foregående år.

Endelig er det jo meget interessant at høre, hvad Det Radikale Venstre vil sige i den her sag. Eller rettere sagt, det er faktisk ikke, fordi vi er særlig spændt på det; vi regner med, at der kommer en hurtig afvisning og så ikke mere. Men det uhyggelige i sagen er, at i den tid, hvor Det Radikale Venstre har siddet i regeringen,

tyder meget på, at de to andre samarbejdspartnere – altså medmindre Venstre nu tager blankt afstand – er kommet tættere og tættere på Fremskridtspartiets udlændingepolitik og flygtningepolitik. Det er en af de store gevinster, der er kommet ud af det. Vi er glade for, at man kan styre fra De Radikales side, at vi ikke lige nu får forslag.

Men vi er altså i den situation, at kommer der et regeringsskifte, tyder meget på, at Fremskridtspartiet kan fremsætte sine forslag og om ikke ligefrem få flertal for dem så få en ganske makaber opbakning herinde – bare det bliver i en kultiveret tone.

Bjørn Elmquist (V):

Fremskridtspartiet har her fremsat et forslag om en procedure for så vidt angår vores debat om flygtningene og vores holdning til flygtningene, nemlig at vi skulle lægge spørgsmålet ud til en folkeafstemning den 21. november 1989.

Som ved tidligere lejligheder vil jeg på Venstres vegne klart afvise forslaget. Vi mener ikke, at det er egnet til at blive gennemført, at man skulle lægge spørgsmålet ud til folkeafstemning. Spørgsmålets formulering bekræfter over for os, at det er den rigtige holdning. Skal dansk flygtningepolitik skærpes? Det vil jeg hævde er et spørgsmål, der er næsten umuligt at svare ja eller nej til, og specielt da, hvis man – som Fremskridtspartiet gerne vil – ønsker, at flygtningepolitikken skal skærpes. For så er det jo ikke nok at sige ja, så må man også have mulighed for som vælger, når man skal spørges til råds – for at det hele ikke skal blive til grin – også ved sin stemmeafgivning at angive, i hvilken retning den skal skærpes. Disse synspunkter har mit partis ordfører ved tidligere lejligheder givet udtryk for, og derfor kan det ikke komme som en overraskelse for hr. Knud Lind, at vi endnu en gang må afvise forslaget.

Det kunne være fristende, sådan som fru Margrete Auken har gjort, at gå ind i substansen i de her spørgsmål. Og jeg synes, der er masser af anledninger både i hr. Knud Linds provokationer og i fru Margrete Aukens provokationer, men jeg vil henholde mig til, at vi i mit parti i øjeblikket fører en debat om substansen, og jeg agter ikke at deltage i nogen substansdiskussion, fordi Fremskridtspartiet har lavet et forslag om proceduren.

Arne Melchior (CD):

Tidligere på dagen nærmest hånedes hr. Knud Lind Socialdemokratiet, fordi man ikke undlod at tilbagetrække et forslag, der drejede sig om en anden vigtig sag, nemlig Kræftens Bekæmpelses økonomiske og andre vilkår.

Her brillerer hr. Knud Lind så sammen med nogle partifæller med et forslag, som vi har drøftet i denne sal for halvandet år siden. Hr. Knud Lind ved på forhånd, at han og hans parti kommer til at stå totalt alene med dette forslag. Jo, hr. Knud Lind, jeg nævner denne sammenhæng, for man kan ikke gøre nar af andre for noget, man selv gør, bare meget grovere.

Det var for øvrigt ved den debat i foråret 1988, at hr. Glistrup rent racistisk udtalte sammenligningen af udlændinge med et milligram arsenik i et glas rent vand. Ren og skær racisme af groveste art. Jeg synes, at det fortjener at mindes ved denne lejlighed. Må jeg om selve forslaget sige, at jeg helt kan tilslutte mig justitsministerens afvisning og begrundelserne derfor. I CD er vi i det hele taget slet ikke indstillet på overdreven brug – jævnlig brug i det hele taget – af folkeafstemninger. Det ville dels være en flugt fra ansvaret fra Folketingets side, hvis noget sådant blev praktiseret. Desuden kan folkeafstemningerne kun bruges, når et spørgsmål kan stilles så faktuel og enkelt op, at et eventuelt afstemningsresultat giver et helt klart fingerpeg. Dette vil ikke være muligt i den foreliggende sag. Det vil derfor ikke undre, at det heller ikke har været muligt for det ellers så geniale Fremskridtsparti.

Forslaget er ubrugeligt, men jeg er da godt klar over, at om et år eller halvandet skal vi på den igen, for det er jo det tarvelige menneskesyn, som Fremskridtspartiet skal svinge med fanen på mindst én gang hver sæson.

Formanden:

Ja, hr. Knud Lind, der har været en kommunikationsbrist, så derfor bliver det fru Kirsten Lee.

Kirsten Lee (RV):

Fremskridtspartiet føler åbenbart en forpligtelse til med mellemrum at fremprovokere en debat, der for 127. gang kan understrege, hvad vi alle sammen godt ved, nemlig at partiet er fremmedhadere.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at det stort set har været fremsat før, og det bliver såmænd også nok fremsat igen.

Da debatten blot er en gentagelse af Fremskridtspartiets tidligere markeringer, skal jeg henholde mig til noget af det, som Det Radikale Venstres ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, sagde, sidst forslaget var til debat. Han sagde:

»Hvor er det dog en ynkelig, pjaltet holdning, der gives udtryk for, når man tror, at de få flygtninge, som Danmark modtager, kan være nogen trussel mod dansk kultur. Kun de kulturløse, dem uden kulturel identitet, dem uden respekt for fundamentale menneskerettigheder og uden et humanistisk livssyn kan finde på at fremsætte et forslag som det, der her debatteres.«

Hr. Ole Espersen stillede nogle spørgsmål til hr. Knud Lind, og jeg har også et par, jeg godt kunne tænke mig at stille og få et konkret svar på.

Hr. Knud Lind anfører i forslaget, at der er givet 7.000 familiesammenføringstilladelser til udlændinge. Javel, hr. Knud Lind, det er rigtigt. Hr. Knud Lind ved måske også, hvor mange der rent faktisk er indrejst på de 1.200, der blev givet til flygtninge? De resterende 5.800, hr. Knud Lind, blev givet til øvrige; hvor mange er rent faktisk indrejst? Hvor mange figurerer mere end én gang i statistikken? Det kunne jeg godt tænke mig at få svar på.

Vi afviser naturligvis forslaget, og man behøver efter vores opfattelse ikke engang at spille tid på det i Retsudvalget.

Knud Lind (FP):

Jeg ventede på Kristeligt Folkeparti, men de er andetsteds.

Jeg vil da godt sige til den radikale ordfører og også til den socialdemokratiske, at det er jo ikke spørgetiden, vi har i dag, og dertil kunne man retteligt have henvendt sådanne.

Men jeg skal da meget gerne lade spørgsmålene gå videre til justitsministeren, for det er således, at når Fremskridtspartiet har spurgt, har man ofte sagt, at man ikke har konkrete oplysninger.

De oplysninger, som Fremskridtspartiet er kommet med i det her forslag, er oplysninger, som er givet direkte på skrift fra Direktoratet for Udlændinge, men nu forsøgte jeg alligevel, trods min nylige indtræden – hvis hr. Ole Es-

[Knud Lind]

persen vil høre efter – i Retsudvalget forsøgte jeg alligevel at se, om jeg ikke kunne forsvare det. Jeg har nemlig skaffet mig den rapport, som bl.a. Socialdemokratiet har lavet om udlændinge, og der står også lidt om ledighed. Så i stedet for at spørge mig om det kunne hr. Ole Espersen have læst Socialdemokratiets egen rapport igennem; den går jeg ud fra at hr. Ole Espersen tror på.

Indledningsvis vil jeg sige, at man fra CD's side nærmest har beskyldt os for, at dette er sådan lidt af et paradeforslag, men vi ved jo alle sammen, at der i befolkningen er en udtrykt uvilje imod den udlændingepolitik, vi har.

Jeg vil også gerne sige til hr. Arne Melchior, at jeg bestemt ikke bifalder racistiske bemærkninger fra denne talerstol. Det vil jeg medgive hr. Arne Melchior. Men jeg vil gerne sige, at der i befolkningen – og det er man i dette Folketing udmærket klar over – er en interesse for en opstramning af udlændingeloven. Når man ikke ønsker en folkeafstemning, så er det, fordi de samme politikere godt er klar over, at en sådan folkeafstemning vil give et resultat, der er i direkte modstrid med det flertal, der er her på tinget.

Så sagde hr. Arne Melchior noget om, at det nærmest var, som om vi ville fremsætte dette paradeforslag om og om igen. Det er bestemt ikke noget paradeforslag, og der har tidligere været 12 folkeafstemninger. Det startede med spørgsmålet om De Vestindiske Øer, der har været folkeafstemning om EF osv., og ved disse lejligheder kom den samme kritik ikke frem fra denne talerstol, fra hr. Arne Melchior. Derfor synes jeg, det er meget uheldigt, at man nu, da det er et emne, der ikke passer hr. Arne Melchior, kører løs den anden vej.

Jeg vil også sige her, at vi har tidligere – jeg tror, det var i 1985 – stillet et helt konkret ændringsforslag til udlændingeloven. Og jeg kan da godt love både hr. Ole Espersen og andre, at vi meget gerne vil stille et fuldstændig konkret ændringsforslag til hele udlændingeloven, sådan som Fremskridtspartiet ønsker udlændingeloven skal se ud.

Lovforslaget om folkeafstemning om flygtninge er ganske rigtigt en genfremsættelse af et forslag, som Fremskridtspartiet fremsatte i folketingsåret 1987-88. Det er ikke sådan, at vi ligefrem kommer løbende hele tiden. Vi har haft et konkret ønske om denne folkeafstemning,

fordi vi ligesom hr. Arne Melchior og hr. Ole Espersen udmærket er klar over, at der i befolkningen er en holdning – ligesom den forhenværende justitsministers, modsat den nuværende justitsministers – man ønsker en opstramning af de regler, der er i udlændingeloven.

Jeg vil også gerne sige, at da der var folkeafstemninger i Danmark om EF, kunne CD ikke se noget galt i det. Venstrefløjens i dansk politik har i deres kampagner op til folkeafstemningerne om EF slået meget på den nationale selvstændighed og det nordiske fællesskab. Danskheden havde sandelig gode tider hos venstrefløjens i tiden op til EF-folkeafstemningen; det kan vi alle erindre. Både SF og Socialdemokratiet var ikke meget for, at fremmede skulle bestemme i Danmarks hus – sådan kørte den derudad.

Helt anderledes stiller de samme partier sig til en skærpelse af udlændingeloven og til en folkeafstemning, som vil medføre en nedtrapning af indvandringen af udenlandske statsborgere fra f.eks. Tyrkiet, Pakistan og andre kulturelt fjerntliggende lande. Vi finder det uheldigt, hvis Folketinget ikke vil give borgerne ret til at tilkendegive deres holdning i form af en vejledende afstemning til, om dansk flygtningepolitik skal skærpes.

Fremskridtspartiet finder, at den nuværende udlændingelov er for liberal. Vi finder f.eks., at udlændingelovens § 9, der omhandler familiesammenføringer, er meget uheldigt udformet. Og det er vi ikke ene om. Det kan man spørge den tidligere justitsminister om, hr. Ninn-Hansen finder den også meget uheldigt udformet. I udlændingelovens § 9 taler man bl.a. om, at udlændinge, der samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i længerevarende samliv med en i Danmark fastboende person – læg mærke til, at der står kun en fastboende person, ikke noget om en dansk statsborger – kan der gives opholdstilladelse til. Men også forældre over 60 år og udlændinge med anden nær familiemæssig tilknytning til en i Danmark fastboende person kan få ophold i Danmark.

Som familiesammenføringsreglerne er udformet i dag, er der ikke mulighed for at afslå familiesammenføringer, fordi et flertal i Folketinget har formuleret lovteksten således, at den er at betragte som et egentligt retskrav om familiesammenføring.

[Knud Lind]

Tamilsagen understreger, at der end ikke er plads til rimelige, fornuftsmæssige vurderinger i Justitsministeriet, om f.eks. en borgerkrigssituation på Sri Lanka er taget af eller ophørt osv.

Fremskridtspartiet går ud fra, at Det Konservative Folkeparti og Venstre dog kunne medvirke til, at vi får en hurtig folkeafstemning om vores udlændingepolitik. Når vi siger det, er det, fordi Venstre netop er kommet med sit store debatoplæg, der taler et helt andet sprog end det, hr. Bjørn Elmquist bruger i dag, og at landsmødet mig bekendt indirekte pålagde de konservative folketingsmedlemmer denne skærpelse af udlændingeloven og i særdeleshed § 9. Disse signaler, som er kommet fra græsrodderne både i Venstre og Det Konservative Folkeparti, overhører man, så snart landsrådet og landsmødet er forbi.

Den tidligere justitsminister, hr. Ninn-Hansen, har udtalt til pressen, at han vil have ændret loven, så man kan nedprioritere familiesammenføringer, idet man ikke kan opretholde en orden, hvorefter danske myndigheder bliver sat ud af spillet, når folk, der har opholdstilladelse, kan sige, at de vil have det eller det familiemedlem her til landet, ganske uanset situationen, også selv om der for længst er sluttet fred i deres hjemland. Den tidligere justitsminister mener, at i disse tilfælde skal de danske myndigheder have ret til at bestemme, hvem der skal være her i landet.

Hvis Folketinget har den fornødne vilje, vil man godt kunne nå at få stablet en folkeafstemning på benene. Det ville være det samme, som hvis man udskrev valg frem til den 21. november, et af de korte valg, man af og til ser.

Et af de tal, hr. Ole Espersen spurgte om, var antallet af givne tilladelser til familiesammenføringer. Vi har i vores bemærkninger til lovforslaget skrevet, at der i 1988 blev givet tilladelse til familiesammenføring til ca. 7.000 udlændinge. Og så kan det ikke nytte noget, at De Radikale forsøger at underminere det tal, der er kommet fra Direktoratet for Udlændinge, for den hopper vi altså ikke på. Det er, som om det er noget, der hører med til fodlænkerne i forhold til statsministeren og justitsministeren. Men den hopper Fremskridtspartiet i hvert fald ikke på.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Nej, hr. Knud Lind. Det er ikke Folketingets spørgetid. Men vi andre har faktisk gjort os lidt umage for at søge de ting sagligt belyst, som bliver sat til debat. Så derfor synes jeg, jeg skal oplyse hr. Knud Lind om, hvad Direktoratet for Udlændinge kan oplyse om familiesammenføringerne.

Af de 1.200 flygtninge, hr. Knud Lind, som fik familiesammenføringstilladelse, er der kun 700, der er indrejst. Der er altså 500 mennesker, som ikke fik lov til at rejse fra de lande, hvor de søgte at komme ud fra, hvilket bare yderligere understreger, at også familierne til de mennesker, som får asyl i Danmark, bliver forfulgt ude i verden.

Af de øvrige 5.800, som også fik familiesammenføringstilladelse, aner vi intet om, hvor mange er indrejst, for tallet eksisterer ikke. Men vi ved, at de samme mennesker optræder mere end én gang i statistikken ifølge oplysninger fra Direktoratet for Udlændinge. Og det kan hr. Knud Lind sikkert godt selv beskæftige sig med, hvis han gad. Jeg synes faktisk, vi har en forpligtelse til at starte denne debat i det mindste ud fra faktuelle oplysninger.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Hr. Knud Lind sagde, at Folketinget skal have ret til at bestemme, hvem der skal have mulighed for at være her i landet. Det har Folketinget bestemt. Det står helt klart i loven, det er der overhovedet ingen diskussion om. Lad mig så udtrykke min skuffelse og overraskelse over, at hr. Knud Lind ikke gav svar på ét eneste af de overordentlig væsentlige spørgsmål, jeg stillede. Hele Fremskridtspartiets argumentation er bygget op omkring nogle påstande, hvis faktiske indhold hr. Knud Lind intet overhovedet kender til. Intet overhovedet.

Jeg spørger, hvor mange arbejdspladser flygtningene optager, hr. Knud Lind. Er det 2.000 arbejdspladser, 10.000, 50.000? Hvor mange tror hr. Knud Lind det er? Hvor mange udlændinge er der her i landet i forhold til, hvor mange der er i Schweiz, Tyskland, Luxembourg? Det må man dog kunne svare på, når man siger, at danskerne er ved at blive undertrykt og fortrængt fra deres eget land, og man må også kunne svare på de andre spørgsmål. Så derfor beder jeg endnu en gang hr. Knud Lind – hvis vi overhovedet skal tage Fremskridtsparti-

[Ole Espersen]

et bare den mindste smule alvorligt – svare på de faktiske oplysninger, der må ligge til grund for de påstande, man fremfører i bemærkningerne til forslaget.

Jeg forstod på den radikale ordfører, at der efter hendes mening ikke er behov for udvalgsbehandling. Det har jeg heller ikke selv noget behov for, så måske kan vi enes om at spare Retsudvalgets tid. Hvis vi kunne enes om det, var vi fri for en behandling dér; det synes jeg ville være fornuftigt. Så kunne det jo også nås at få vedtaget eller forkastet forslaget inden kommunevalget.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Først og fremmest vil jeg ganske kort sige til hr. Ole Espersen: Det er fantastisk at høre hr. Ole Espersen forsøge at afspore debatten ved at stille nogle spørgsmål, som hr. Ole Espersen kunne have set i sit eget partis rapport vedrørende udlændinge. Det er fantastisk, men sådan er det altså. Når man vil ødelægge en debat, så skal den afspores på denne måde. Jeg lagde bl.a. mærke til, at der dog – så vidt jeg periferisk kunne se – var et afsnit vedrørende arbejdsløshed.

Jeg vil også sige – det er til den radikale ordfører, der nu nærmest skulle lave det om til, at der faktisk er færre sager, end Fremskridtspartiet og Direktoratet for Udlændinge angiver – at det må jeg tilbagevise, idet man fra Direktoratet for Udlændinge klart har sagt, at »det skal i den forbindelse bemærkes, at udenlandske familier registreres på én og samme sag, og at der derfor meget ofte er registreret flere personer på samme sag.«

Det er sådan set det, man svarer dér. Så er det fantastisk at kunne høre den radikale ordfører stå og plædere for det stik modsatte.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg spørger ikke hr. Knud Lind om noget uden at kende svaret selv. Derfor skal jeg oplyse Folketinget om det.

Der er formentlig mellem 3.000 og 4.000 flygtninge, der har arbejde her i landet, og der er mindst 3.000-4.000 mennesker, der er beskæftiget med flygtningearbejde, så flygtninge tager reelt ikke én eneste arbejdsplads fra danskerne.

Hvis vi ser på den danske nations risiko for at blive undertrykt eller fortrængt, kan jeg oplyse, at der her i landet pr. 1.000 danskere er 0,5 – altså en halv – flygtning, der er kommet til vores grænse og har søgt asyl – 0,5 – hvorimod der til samtlige andre grænser i Vesteuropa kom flere asylansøgere. Vi er altså det land, hvortil der kommer færrest asylansøgere.

Jeg spurgte hr. Knud Lind om, hvor stor en procentdel af den danske befolkning – eller dem, der bor her – der udgjordes af udlændinge i forhold til andre landes befolkninger.

Nu tager vi alle udlændinge: Det er 2,8 pct. af dem, der bor her, der er udlændinge. Det er i Frankrig 7 pct. Det er i Schweiz 15 pct. Det er i Tyskland 8 pct. Danmark er bortset fra Norge det land, hvor der bor allerfærrest udlændinge. Hvad er det så for en snak at komme med om, at vi bliver fortrængt og fortrykt og undertrykt? Hele Fremskridtspartiets forslag – helt bortset fra, hvor ubehageligt og, som statsministeren ville have sagt, ulækkert det er – bygger simpelt hen på urimelige, usandfærdige påstande. Det beklager vi, og derfor kan vi ikke tage Fremskridtspartiet højtideligt.

Knud Lind (FP):

Det er fantastisk at høre den socialdemokratiske ordfører. Jeg ved ikke, om det er uvidenhed, men de bemærkninger, der står – de konkrete bemærkninger, der står i Fremskridtspartiets forslag – er direkte afskrift fra Direktoratet for Udlændinges besvarelser til Finansudvalget på forskellige spørgsmål vedrørende udlændinge. Derfor er det fantastisk at høre den socialdemokratiske ordfører. Det vil altså sige, Direktoratet for Udlændinge skulle være usandfærdig med de oplysninger. Det er det, vi kan konstatere ud fra hr. Ole Espersens bemærkninger. Så vil jeg egentlig også gerne sige til hr. Ole Espersen, at hr. Ole Espersen læser vores forslag, som en vis herre læser Bibelen, for det, vi har talt om, er en frygt for, at den nuværende flygtningepolitik i løbet af nogle årtier ville føre til, at f.eks. danskheden måske blev undertrykt.

Jeg vil også gerne sige, at det hjælper bestemt ikke noget, at hr. Ole Espersen kommer med en oplysning om, at kun 3.000-4.000 flygtninge har arbejde. Jamen det vil altså sige, at de øvrige ikke er i stand til at forsørge sig og sine, og så er det staten, der skal betale for dem.

[Knud Lind]

Det, vi hele tiden har kritiseret, er, at i et land med 250.000 arbejdsløse i forvejen siger man: Bare kom ind her og få understøttelse og bistandshjælp osv. Så vender hr. Ole Espersen det om til, at de optager ikke nogen arbejdspladser. Nej, det gør de bestemt ikke. Det er vi fuldstændig enige om. Det gør de ikke under nogen omstændigheder, men de får sugerøret ned i bistandskassen.

Jeg vil gerne nævne et enkelt eksempel fra Dansk Politi den 15. juni 1989, nr. 10, side 305, hvor man giver et ret slående eksempel på familiesammenføring.

Jeg citerer: »Den 7.7.1988 indvandrer en kvinde fra et østland til Danmark, efter at hun i sit hjemland er blevet gift med en dansk mand, som hun flytter sammen med på Sjælland.« Det lyder jo meget godt. »Omkring den 15.8.1988 (det er ikke ret lang tid efter) forlader hun ægtemanden på grund af uoverensstemmelser og flytter straks sammen med en anden dansk mand.

Den 31.10.1988 opnår hun skilsmisse fra den første mand og forsøger at overtale den anden mand til at indgå ægteskab. Det vil han imidlertid ikke, så for at finde sig en ny ægtemand tager hun kontakt til en landsmand, der arrangerer et møde i sin lejlighed med en tredje mand, som han mener er et egnet emne som ægtemand for vores kvinde.

Efter aftale møder vores kvinde den 6.12.1988 op i landsmandens lejlighed medbringende alle sine ejendele for dér for første gang at træffe den tredje mand, med hvem hun så samme dag rejser til en anden del af landet for der at bosætte sig hos ham.

Den 17.12.1988 efter 11 dages bekendtskab bliver hun gift med den tredje mand, men der opstår hurtigt uoverensstemmelser mellem dem, og den 1.3.1989 flytter hun fra den tredje mand og direkte hjem til en fjerde mand.

Sagen står nu således, at hun den 31.3.1989 fik inddraget sin opholdstilladelse, der jo var givet på grundlag af familiesammenføringsreglerne, idet hun var blevet gift med den tredje mand.

Denne inddragelse er påklaget til Justitsministeriet, hvilket betyder, at hun kan opholde sig i landet, til man der har set på sagen.«

Man skriver videre:

»Det skal tilføjes, at hun – efter at have forladt mand nr. 3 – åbent erkender, at hun ikke vil

tilbage til sit hjemland, idet hun mener, hun ikke kan leve nær så godt dér, som hun kan her i Danmark (hvor hun er bistandsmodtager).

Ligeledes skal tilføjes, at hun – efter at have forladt mand nr. 3 – åbent erkender, at hun i hvert fald med hensyn til dette ægteskab kun indgik det for fortsat at blive i Danmark.«

Det var altså Dansk Politi, 15. juni 1989, nr. 10, side 305 og side 306. Et ganske enkelt og eklatant eksempel på, at de, som hr. Ole Espersen åbenbart taler så rørende om her, har en økonomisk hensigt med at komme her, og den hedder bistandshjælp, bistandshjælp og atter bistandshjælp, og det er det, den danske stat og de danske skatteborgere skal betale. Det ved Fremskridtspartiet at der ude i befolkningen er en stigende utilfredshed med. Derfor ønsker vi denne folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Hvis det var den historie, der er baggrunden for lovforslaget, kunne Fremskridtspartiet jo have skrevet det i bemærkningerne.

Men jeg vil gerne spørge hr. Knud Lind: Fra hvilket land var denne ulykkelige kvinde flygtet? Var hun flygtning? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er lige så konkret: Hvor er der uoverensstemmelser mellem det, jeg har sagt her, og de oplysninger fra direktoratet, som indgår i bemærkningerne til lovforslaget? Må jeg få bare ét eksempel på, at der er uoverensstemmelse mellem det, jeg har sagt, og det, direktoratet siger?

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Der er den store uoverensstemmelse, at hr. Ole Espersen fra denne talerstol har negligeret, nedvurderet de bemærkninger, der står i Fremskridtspartiets lovforslag om en folkeafstemning, uagtet disse bemærkninger hovedsagelig – for cirka 85 pct.s vedkommende – alle sammen direkte er hentet fra de besvarelser, som Direktoratet for Udlændinge har givet Finansudvalget på de spørgsmål, som man har stillet. Derfor sker der en nedvurdering fra hr. Ole Espersens side af Direktoratet for Udlændinge.

Så vil jeg gerne sige, at hvis hr. Ole Espersen havde hørt efter, hvad jeg sagde i den sidste del

[Knud Lind]

af min ordførertale, ville han have hørt, at jeg sagde: »Den 7.7.88 indvandrer en kvinde« – der stod ikke noget som helst om, at hun var flygtning – »fra et Østland til Danmark, efter at hun i sit hjemland er blevet gift med en dansk statsborger.« Denne kvinde er faktisk et rigtig godt eksempel på det, der hedder økonomisk flygtning – og jeg synes sådan set, det er lidt synd for hende med alle de ægteskaber, at hun skal gå fra den ene favn til den anden for at få denne opholdstilladelse i Danmark – men hun erkender klart, at der er langt bedre at være i Danmark – i det bistandsvenlige Danmark – end i det Østland, hun kommer fra.

Jeg synes i øvrigt, at det, at jeg tog et eksempel fra et Østland, faktisk understreger, at der bestemt ikke, som hr. Arne Melchior tidligere talte om, er tale om racistiske beskyldninger: det kunne være Polen, og det kunne være DDR osv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 4:
Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommissionsdomstol, der skal undersøge licitationssagen i forbindelse med byggeriet af den faste forbindelse over Storebælt.

Af Tommy Dinesen (SF) m. fl.

(Fremsat 10/10 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

I det beslutningsforslag fra SF, som vi nu skal til at behandle, opfordres regeringen til at nedsætte en kommissionsdomstol, og kommis-

sionsdomstolen skal have til opgave at undersøge hele handlingsforløbet og ansvarsforholdene i forbindelse med Storebæltssagen.

Vi står i dag i den situation, at EF-Kommissionen har ophævet sagen vedrørende foreløbige foranstaltninger mod Danmark. Men der er grund til at fremhæve, at hovedsagen ved EF-Domstolen føres videre. Det er en omstændighed, som vi må være meget opmærksomme på, når vi nu skal drøfte, om der er grundlag for på nuværende tidspunkt at nedsætte en kommissionsdomstol.

Hovedsagen angår såvel køb dansk-klausulen som omstændighederne i forbindelse med A/S Storebælts drøftelser med tilbudsgiverne.

For så vidt angår køb dansk-klausulen har Danmark som bekendt i forståelse med Kommissionen afgivet en erklæring, og erklæringen førte til, at Kommissionen afvaldt kravet om foreløbige foranstaltninger, men spørgsmålet indgår stadig i hovedsagen.

Hvis SF's forslag bliver vedtaget, vil det betyde, at vi får to paralleltløbende retslige undersøgelser, som i det væsentlige har samme tema, og det vil efter min opfattelse være meget uheldigt.

Man kan også rejse spørgsmålet, om det vil være rigtigt at bede en dansk domstol udtale sig om EF-retlige spørgsmål, mens EF-Domstolen fortsat har sagen til behandling. Hvad er det for ansvarsforhold, som SF vil have undersøgt, hvis Danmark bliver frifundet, og hvordan skal den dommer, som leder undersøgelsen, kunne vurdere behandlingen af EF-spørgsmål, når retssagen ved EF ikke er afsluttet? Jeg mener, det er meget centrale spørgsmål, som vi naturligvis ikke uden videre kan forbigå.

Det er EF-Domstolen, som afgør, om de EF-retlige regler er overtrådt, og det er vel i øvrigt tvivlsomt, om en kommissionsdomstol kan forelægge EF-Domstolen de tvivlsspørgsmål om EF-ret, som måtte dukke op i løbet af undersøgelsen, og om Domstolen i givet fald vil kunne besvare dem, inden hovedsagen er afsluttet.

Jeg skal føje til, at retssagen mod Danmark ved EF-Domstolen må forventes afsluttet i løbet af et års tid. På den baggrund kan regeringen ikke tilslutte sig forslaget, men i forlængelse af tidligere udtalelser fra regeringen vil vi imidlertid være indstillet på at drøfte behovet for en undersøgelse, når det gælder emner, der ligger uden for de spørgsmål, som EF-Domsto-